

BORSSZEM JANKÓ

„VÁLJUNK EL!”

Teréz (Friczi báróhoz.) Igazán Friczikém? Bele egyezel abba, hogy elváljak tőled s Búsak Adhemárhoz menjek férjhez? Ó, ugy szeretlek ezért! Puszi!

„Váljunk el!”

Komédia, Sardou és Najac nyomán

szerzették Tenczer Pál, Radocza et Khonsortes.

Személyek.

DES PRUNELLES. Br. Podmaniczky Friczi.
 CYPRIENNE NEJE. Terézváros.
 ADHEMÁR UDVARLÓ. Búsak.

Cyprienne. Édes férjem, én téged borzasztóan meguntalak.

Des Prunelles. S ugyan mért édesem? Nem tettem-é meg mindent tehetségem szerint, csakhogy kegyedben maradhassak? Nem prenumeráltam-é a »Neues Politisches Volksblatt«-ra? Nem szerepelttem-é gyermekeid vérkeresztiségénél, akár a rombach-, akár a dohány-utcai zsinagógában történt is az, mint bőkezű keresztapa?

Cyprienne. Igen, igen, ez mind igaz; de ez mind nagyon unalmas dolog. Regényesség után óhajtozom, s ez nincs benned. Már három éve vagyok a tied s még mindig csak egy Sugárutam van s az is csak felében harmadában. Még mindig nem építettél területemen új országházat; a nemzeti színház még mindig a Józsefvárosban van; a herminatéri színházat meg engedted bukni, az összekötő vasúthid, a lánczid, a Margit-hid, a budai várpalota, a londoni szent Pál-templom, a párisi Haussmann-boulevard s a bécsi Ring még mindig nem az enyimek; Mendl Istvánnal még mindig nem vagy pertu, s még mindig kormánypárti vagy. Ez untat engem, én más szeretek, — váljunk el!

Des Prunelles. S kit szeretsz, ha szabad kérdeznem?

Cyprienne. A szép és regényes Adhemárt!

Des Prunelles (hevesen.) Azt a tökfil... (magát mérsékelve.) Azt a derék, eszes, szép, dicső multú, finom és egyenes jellemű urat? Persze, persze, ezzel én nem konkurrálhatok. Jó, én lemondok rólad az ő javára; váljunk el! Jöjjön hát elő Adhemár ur!

Adhemár (a »Neues Politisches Volksblatt« és a »Pester Journal« szerkesztőinek vállán a helyzet magaslatára emelkedik.) Itt vagyok!

Des Prunelles. Ön és Cyprienne szeretik egymást?

Adhemár (makogva.) } Szeretjük egymást!
Cyprienne (határozottan.) }

Des Prunelles. Akkor hát én nem akarok boldogságtoknak utjában lenni. Én lemondok Cyprienneről, mi elválunk. (Kézen fogja Adhemárt és Cypriennet s egymáshoz vezeti őket. Meghatottan.) Le—he—gye—hetek bo—h—oldo—go—hok! (Általános meghatottság.)

Adhemár (könnyezve) Mily önzetlen!

Cyprienne (zokogva.) Mily nagylelkű!

Des Prunelles (főle.) Az ám, csak tudnád, hogy már jobban meg se büntethettem volna hűtlenségedet.

Adhemár. Ó Cyprienne, mihelyt egészen a tied leszek, én is egészen kormánypárti leszek, én is épen olyan jó férj leszek, mint elődöm; épen olyan!

Cyprienne (szemei nyiladoznak.) Jaj hiszen ez az Adhemár egy csöppet sem regényesebb mint Des Prunelles, sőt inkább, rettenetes ostobának kezd látszani. Jaj de bánom amit tettem! (Ásítózva szemléli Adhemárt).

(A függöny legördül.)

A többi felvonás még nem játszódott le, de valószínű, hogy ha Des Prunelles nem sajnálja a pezsgőt s kissé megegeti-itatja a hűtlen asszonykát, visszacsap az hozzá szívesen. Ha ő nem teszi, próbáljon más szerencsét, mert a menyecske Adhemárt jobban unja a matrimonii consumptio előtt, mint Des Prunellest utána.

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Absentius.

— Jól járt az öregem. De minek is fog az ilyesmibe? A könyvemet forgatja multkor, s egy zálogczédulát lel egy felvágatlan kuczkóban.

— A mint felpislantasz avval az álmos macskaszemmeddel, első dolgod az legyen, a vánkos alul előszedni azt a pakli kártyát és szépen kivetni: lesz-e máma katalógus?

— Csak attul félek, hogy még pénzügyminiszter lesz belőlem: mert hát szeretem ezt a szegény hazát!

— Alig várom, hogy rezerb-lajdinánt legyen a Dákó Pistából: pályázok a parapléjára.

— A balek könnymoly az egyetemen pályázik, a kozák az egyetemről.

— Azt már bizony isten nem hittem volna, hogy az állam is tesz »beruházásokat.« Még megérjük, hogy Szt. István köpönyege is oda sétál abba a szerb-utcai garderobba!

— A manónak az ilyen protekció! Az öregem ajánlott egy professornak, hogy majd utasítást kapok tőle a tanulásra, vizsgálkra stb. nézve; meg is kaptam tőle az első examennél a vissza-utasítást.

— Ha nem volnék olyan lojális gyerek, a ki tudja tisztelni a magyar királyfiát: azon a lakodalmi murin éktelelenül kicsipve oda állanék »rendezni« az első sorba; egy pillantás annak a briliáns főherceg menyecskének a szemébe s már is meg vóna a baj.

— Nem irigylem másért a királyfit, mint a »vendő feleségeért meg a tiszteletbeli doktorátusáért.

— Oszti egy valamire való ünnepély históriát se tudnak hónap elejire tenni!

— A bölcsész kapuzárás előtt haza jár, a medikus haza néz, de a jogász haza vetődik.

— A legjobb vizsgának is megvan a maga következménye: nem lehet az öregből újból vizsgadíjat kidrúkolni.

— Minél nagyobb a koffered, annál tovább maradatsz adós a lakkbérrel.

— Ha hitelezőid elől szökni akarsz, járj el az előadókra; itt bizonyára nem keresnek.

A MEGTÉRT.

W—n M—r. Én vagyok, Kálmánkám! Nem ismered a te Muczidat?

Feltámadás napján.

A LÉG harangzugástól reszket,
Vig nép lep el utat, teret;
Átszenvedett gúnyt és keresztet,
De győzött ma a Szeretet.
Három napig a kriptá zárja
A megdicsőült alakot;
Ekkor le hull a kriptá zára —
S a Messiás feltámadott!

És jár körül hirdelve újra
A boldogító szent ígét.
Sok száz apostol — lánggra gyúlva
Elhinté a világba szét.
Csak tetetől az imperátor,
Nem irtja ki a szent magot;
Bitón hal el ezernyi bátor, —
A szent mag — az feltámadott!

Kikelt a szent mag és belőle
Hatalmas terepély-fa lett,
A lombja mind nagyobbra növe
Elterjed a világ felett.
És hirdetik zsolozsma-hangok
Évenként ezt a nagy napot,
Azt zengik a zúgó harangok:
A Messiás feltámadott!

Ünnep van az egész világon,
Csak a magyar nem ünnepel.
Kétségbeesve küzd a gáton,
Melyet a vad elem lep el.
S míg zúg a tornyok vészharangja,
Igy írjuk fel a nagy napot:
>Néhány város veszett el arra,
Mire az Ur feltámadott.<

Financiális élet Budapesten.

MAGYAR pénzügy ragyogása az a nap, mely ez idő szerint Európának világít. Nincs többé discontónk, hanem disz-kontónk minden bankárnál. Budapest most a nagy pénzhatalmak találkozó helye. Rothschild báró a Sugárutat erőnek erejével napoleonokkal, akarja kikövezni, de a kövező bizottság csak úgy akar erre ráállni, ha a burkolat olcsóbb lesz a fakoczkánál, — amit csakugyan el is fog érni. Wodiáner báró (nem a nagy de kicsi, hanem a kicsi de nagy) Szapáry Gyula grófnál ebédelvén, annyira megkedvelte konyháját, hogy örökös kosztba akar menni hozzá; viszontzásul csak kóser szakácsot tartson, azt kívánja;

majd ő meg kóserre teszi a magyar pénzügyet. Az osztrák hitelintézet igazgatója, Weisz lovag, folyamodott a magyar belügyérhez, hogy engedessék meg neki, a Roth és Grün nevek használata is, mert ő minden áron a magyar nemzeti hitel színeit akarja vallani. Hansemann ur Berlinből azzal a tervvel állott elő, hogy Budapest utcáit kő-járdák helyett arany-járadékkal akarja beszegíteni, ne hogy a magyar adozó csizmája nagyon is elkopjék. Mr. Bontoux a francia jézsuiták pénzéből 150 milliót ajánlott föl arra a célra, hogy a magyar ember ezentul kivétel nélkül első helyen utazhassék a hazai vasutakon. Matlekovics államtitkár Berlinben Bleichröder bankár térden állva kérte, hogy fogadjon el tőle 50 millió márkát kamat nélkül az ország részére; a visszafizetésről majd beszélnek a jövő században. New-yorki kapitalisták összeálltak és tiz gőzhajót szereltek föl a célból, hogy tőkehal helyett ezentul tőkepénzt importáljanak Magyarországra ugyanazon az áron. Stiglitz szentpétervári bankár a budapesti madárvásár reorganisatióját tüzte ki földadatául és Rubele Balázs urral szövetkezve, az aranytojású csirkét fogja itt meghonosítani. Szóval: Magyarország igazi Eldorado, melyben minden arany, csak az arany nem az.

FÖRMEDVÉNY

— Köpötte. —

Dögvész párája a páriákra,
kiknek ellenzéki sége Szapáry
kedvéért kormánypárti alpá-
rira szökött!

Dögvész reátok Himző-
utca sarkán himező hámozó
firkászok, kik egyetértve
a budai basával, szabadelvűs-
get akartok szüz sorainkba
csempészni!

Hallott-e valaki valaha ily
látományt?

A szélbali újságlepédő élén konverzió dicsőítés, Szapáry tömjénezés, Tisza tényérnyalogatás, Csacsivolszky-farkcsóvágatás, függetlenségi derékbeadás!

Keserűségemben majd hogy ki nem fordult az
enbélem.

Igy adogatják el a hazát talpalatnyiszámra —
elejente lassanként, míg végre a hónarulás árvize elsepri
a megpuhult, ellágyult renegátokat!

S te közönség, dicső praenumeráns! Mégis csak az
egyetértők fazekaiába csöpögteted előfizetéseid zsiradékát,
nem véve észre, mily pártszakadatlan tisztai hálászle
köttyvaléka sutorog benne; — ahelyett hogy ide jönnél,
hol a lelkes ingyendolgozás dicső munkatársai várnak —
várnak és hiába várnak.

Neked nem ingyendolgozók, neked ingyenélők
kellenek.

Dögvész!

— Such Dido, such!

Kaas Ivor herczeg.

ELŐKELŐ vérből ered
Mondják: báró Kaas Ivor.
Rokonságának ruhája
Csupa hermelin s bíbor.

Hogy Posner Károlojosnak
E hír a fülébe ment:
Bámult! „Mért nincs a barónnak
Egy kis arany jappó rend!”

S hogy a báró nyilatkozik
Atyafiság-tagadón —
P. K. L. így szól: „Tán bolond
Lett a szegény herr baron!”

Elhamarkodád jó Posner
Ez egyszer ítéleted.
Okát-fokát a dolognak

Ime megsugom neked:
Tudod, rossz világot élünk,
Gyilkos attentátumost;
Fejedelmi rokonságot
Hasznos eltagadni most!

Blau Kóbi az ügyvédnél.

Dakterlében! Főlel-
jen jól ide, mert egy kűm-
plikált pert adok át ünnek.
Készen hozom a reforma-
cziont, de elmondom szával
is, hogy az ögyet egész
tisztán láthasson.

Pra prime: ott kez-
dem, hogy a ménkö csapott
volna bele, ki a névmagya-
rodást fűtalálta. Képzélje
csak dakterlében, mi tür-
ténik velem! Nekem van egy vekszele a kezembe, kiá-
lítva 1880. január 1. fállig 1880. márczius 15. Az üsszeg
szól 200 florinrul. Elfogodó: Schwarz Borach; kibo-
csátó: Weisz Pinkász és forgatú: Róth Mot-
che. Lejár a váltó, de az adúсок nem mozgolják a fű-
lűket. Aj paj! mondok, itt baj lesz! Úgy éljen moga
dakterlében, hogy igazam volt, mert mind o három kü-
telezett megmogyorosotta mogát. Schwartz Bórach lett
Rákóczy Balambér, Weisz Pinkász lett, Kinizsi
Pál és Róth Motche lett Széchenyi Mátyás.

Szaladok a Schwarczhoz és mondok neki de egész
odvariasan: Kedves Schwartz, mijulta von mogának
olyan rasz emlikezű tehetsége? Hát nem todja, hogy
ma lejárt egy 200 forintus váltója?

Erre mongya ű, de egészen flegmatikos: Oram én
nem ösmerem űnt. Én nem vagyok a Schwarz, hanem a
Rákóczy és a Rákóczy név nem fongál semiféle
váltún. Kiméljen meg, mert kölőmben . . .

Dakterlében! Azt hittem megöt a gota. Wie heiszt
kölőmben? mondom én. De alig montam ki ezt a szűt,
egy pofon vult az arczomon, olyant nem látott még a
világ! Olyant nem hallott még az Oniversium! Egy vil-
lám volt és egy dorranás!

Jól nézek ki, gundulom magomba. Most van edj
dobióz váltó a kezemben és egy nagy pofon a ké-
pemen. Mit tegyek most? Szaladok Weiszhoz. Az sem
ismer. Futok Róthoz, az plane nem ismer.

Dakterlében, moga nevet? Nekem kedvem vűna
megpökkadni. Dakterlében, itt van a váltú pűrölje be
mindjárt, a pofon miatt pedig adjon be egy semiségi
ponoszt. Ha küll, menjen informálni Majláth exelencz-
hez; ű ismer engem jól, harmad éve volt szerencsem egy-
szer a mikor a fiakerba bele köszöntöttem neki.

Dakterlében, szedjen mogát jól űsze és vigyázon,
mert ez a három őj magyar nagy honczfot! Ha toga-
dásra keröl a dolog, aztat is letogodják, hogy a világon
vannak. Dakterlében, ez egy egyenes pűr, ebbe nincs egy
csöp csámpásság. Csak ki kell nyitni a fejét. Ha togadják
az alperesek, hogy űk megmagyozították a nevűket, sza-
ladjon át stante pedante Bodára és hozzon le egy kom-
fortábliban Tisza Kálmánt és Jéklfalosy ora-
kat mint tanókat. Mondja meg nekik, hogy a tanózási
díjt megfűzetem nekik azonnal.

Dakterlében moga megint elűleget akar? Hát
nem elég, hogy én adok magának egy nagyszerő pűrt,
melybe megismerkedhetik Mojláttal, Tiszával és Jékl-
falosival? Ez az űsmeretség tűbbet ér magának, mint
tizenűt florin elűleg!

Mogamat ajánlom, dakterlében!

Apró hírek.

— Műhfeldt ur, a muszka konzul, hallomás szerint
a nemzeti kaszinóba közelebb Mencsikof paletotjával és
lovagló ostorával fog belépni.

+ A Duna vizállása immár nem lévén aggasztó, a
margitszigeti vendéglős lehozta a padlásról oda mentett
házi állatjait. A szegény állatok husa a nagy ijedtség
következtében kővé meredt. Kaps ur tehát már előre
bocsánatot kér, ha a nyáron talpbőrhöz hasonló beef-
steakkal fog szolgálni.

□ A hatodik gyalogezred bakái, kiket a »Románia
királya« után czimeznek, kijelentik, hogy jobb szeretné-
nek „magyar királyi“ bakák lenni.

↓ Sutyomberky Dárius képviselő ur a számos tör-
vényjavaslaton panaszkodik, melyeket a kormány mind
le akar tárgyalatni. »Az igaz — mondja — hogy a kor-
mány elévűlhetlen érdemeket szerez, de az elnapohtatlan
országgyűlés bánja meg.

× Roppant hordereje lehet annak az új Gras-pus-
kának! Alig dördűlt el belőle Tunisban az első lövés —
Romában Cairoli elesett.

AMAZ ISMERETES CSÁRDÁBAN.

S—y P—I. (Utána néz a két szöktetőnek.) **Szegény tatárok!**

Rendszabályok budapesti tanítónők számára.

1. §.

A budapesti tanítónőnek tilos férjhez menni és tartozik fölmenteni magát a *tehverviseléstől*.

2. §.

Hogy ez lehetővé tétessék, ezentul minden hölgy, aki tanító-állomásra pályázik, a folyamodvány csatolmányaihoz köteles szívének fotografiáját is mellékelni.

3. §.

Ez a fotografia egy nagy Wertheim-cassában elcsukatik, depositumképen.

4. §.

Azonkívül, hogy a tanítónő lángra ne gyulhasson, külön »tanítónői szivtüzbiztosító intézet« alapíttassék.

5. §.

A városi tanács közoktatásügyi osztálya szivtelek-könyvet fog vezetni, melyben minden tanítónő evidentiában tartatik, hogy rögtön meg lehessen látni, vajjon van-e a szivére valaki betáblázva.

6. §.

Minden tanítónő köteles fülében pamutot viselni, ha férfival beszél, hogy ne hallhassa; az utcán pedig sötét pápaszemmel járkálni s akkor is pápaszemét a földre lestütni.

ISTÓCZY-ALBUM.

Coupéban.

Kohn. Mi csinálja az oraság?

Uri utas. Bebocsátok egy kis fris levegőt.

Kohn. Ha az oraság a maga oblokán beereszti a hideget — én a magam oblokán kieresztem!

High Life

— Caroussel. —

Ce jeudi.

Kricsi dear,

Nem vágyok se Deák, se Budá, se bekecs, se krrispin, hanem káput. I bin hin! Dirrektemang Carousslandból jövök. Potz Rrokókókuszness, que c'était gallopathique, gallimathématique, aristhippocratique! Trompeter der Grosse — Dobpergolese — ápródbányá de la Pagerie — comtesse Satinella — baron Velours — Velu — rococo — rocoquin — rococasse — million-

naire et quadrillionnaire — allonge és doppelallonge párróká — kis négyes, nágy nyolczás — keleti Groomelia — kállái kokettós — Lovárrdánápál — Tárrcábarrcárróliná és Picántiléná — Chapeauleón quatorze — jabosminóbel Styleben à quatre pattes — conférence à quatre épingles — Etcaeterreiterrei necplusultra-rrárrá!

Incomparabolique! Phantasmagyaresque!! Chabracadabrant!!!

Mondhátom, Kricsiest of my soul, hogy az első előadás is igazi Generálprrob volt, mert derrék generálisunk kiállta a prrobát, — a Trombiturrienten-Exáment. Ce cher Flórl — you know baron Flórl of Vienna — ázt viccelte, hogy ez igazi mágyár carroussel, mert Ober-Gespánnok és Vice-Gespánnok vesznek benne rrszét. Cisleitomischler Witz, by Milleflöh! Egad, what a style, my good Kricsi! Olyán kábult vágyok tőle, minthá ápplaudánumot ittám volná, vágy hárróm páláczk Turnierensteinert. Nincsen szebb dolog áz ilyen cávál-cádirrozásnál és kevélykedirrozásnál. Nem is csodálom, hogy mi urrák mind leborrotváltattuk szákálláinkát, mert hiszen nem louis quatorzonborze volt a jelszó és nem borizontorrképeket ákárntunk bemutatni mint holmi törzönbörzriánerrek. (Mirxt'n Witzlipuzzle?)

Különb, ponny soít qui Máli pense; s há a bokrrétát szerretem is, de olyan beau-cretin, olyan párripá-cseterr Kerrl bin i nit, hogy a nágy quadrillet elfogádjam t i z párr számbá. Nem igaz; il y avait vingt pairs dans la quadrille, mert csupá felsőház voltunk, — vingt pairs pedig: husz párr, is it not? Azután merrkwürrdig volt áz is, hogy némely quelqu'unök és quelquáposztafejek megütköztek ábbán, hogy egy czvikker is rrszét vett a Rreifrococo korrszákában. Miérrt ne lehetne czvikker, há ányyi Stecherr volt, notabene Rringel-Stecherr? A kárriká-szúrrás áz által még'sem vált kárrikátúrrássá. Némely quidamok pedig áltálasón kvidámságomrrá ázt állították, hogy kevés volt a hölgy. Minthá bizony több lehetett volná! Tizennégy hölgy volt, így tehát mindegyik Louisrrá egy jut, — a Louis XV. még ákkorr, a mikorr carousselünk játszik, nágyon kicsike volt.

A prropopsz! Májd hogy háborruhá nem másztunk Törrökországgal a törrök fejek miatt. A konzul t. i. ázt állítottá, hogy a törrök fejek törrök áláttválók és mi ázokát lándzsával megszurkáltuk. Ime egy prrotestáns müzümán! Nágy perrpátvárr. Alláh-kiáltozás, végrre Andrassy grrófnák sikerrült eltáposni az égő gyufát. Bebizonyítottá ugyanis, hogy a törrökfejek nem törrök áláttválók, hanem törrök fölöttválók, mert a törröknek sincs álul a feje, hanem fölül van. Ezt beláttá a kis bej bárrátom és elállt a caroussisch-türrkisches háborru-tól. A cheer for count Gyula!

Sur ce, dearest Kricsi, cav leadien, and believe me for ever and anon yours truly

WONOLCS

Mameluk érzések.

Tisztát bámulják — Szapáryt szeretik — Bedekovicst kedvelik — Paulert tisztelik — Szendét becsülik — Oroztyt ösmerik — Keményt türik — Trefortot nevetik — s Ordódyt szánják.

A falu bolondja.

— Dona élete története. —

Tensur. Te kőzos, mondanád el csak, hogy miként kerültél erre a világra? Meg aztán, hogy nevelkedtél? Már én is kandi vagyok rá.

Dona. Még a'see tuggya tensur? Mi lesz magábu? Hát a nyavallaját, nem tuggya, hogy ippeig tarizsnya varráskor születtem? Eleinte bion nem valami ragyogós vót a dógom. Mikor kis csöcsömő vótam, ides anyám e-ment kukoricza ütetyi, kapányi, engem peig csak otthun hagyogatott szépen e' nyavallás kecskéve. Ez a kecske szoptatott, avvót a nevelő mustoha ides anyám.

Höj! mennyi kecske esetet köllött enyemem! Mer tuggya tensur, u hanyatt fekye bele kapaszkottam e farkábo — osztég ippeig összüesett e szám az üvejeve háthurú. Halom halla tensur, e'mmég csak megjárto vóna — de eczer csak beatták a kecskét oskolábo e'csordás elejbe. Akkor lett án kutya világ! Ides anyám leburított e' esibeburítottóve az udvaron, asztán rátett e küet; i köllött más napég gummasztanyi. A lötyöke¹⁾ me'nézett ókor-ókor, de mit hasznát? Usse tudott meszszoptatnyi.

Tensur. Hát mért nem hagyta szabadon mászkálni, te kanál fülü?

Dona. Azér lássó tensur, mer fétek, ho' evüsz a tikhordó kányo. Lássó tensur, tikhus (tifusz) betegségbe estem, osztán igen e'poszkutam. Olian füligrán²⁾ gyereket min' én vótam könnyen e'vüsi án az a gychenna portéka.

Tensur. Hát aztán, te gyerek?

Dona. Azt meg ugyis tuggya tensur, ho' később, mikor má gatyát kaptam, hát beattak a Majsánhő (Mondschein) oskolábo.

Tensur. Meddig jártál be, te gébic?

Dona. Két fé'télen, a nyavallaját!

Tensur. Mért maradtál ki olyan hamar?

Dona. Azér, mer e gyerekek öreg tatykónak meg vén számárnak hittak.

Tensur. Még azok se félték tőled!

Dona. Peig i pine táske (starke) burs. Hetfen bosnyák . . . (Veri a papíros mellét).

Tensur. Naisze! Hány esztendős vagy te varjufia?

Dona. De ráérett mámó a nyaggatás, tensur! Hát husz esztendős mútam harmadéve. Kettőig a jaskóba vótam — hanem a nem számol.

Tensur. Hát még, te pelyva?

Dona. Aután peig csak segítettem a lötyökének réjtásnyi³⁾ még csak magokho nem kerütem.

¹⁾ Az apja.

²⁾ Filigrán.

³⁾ Sirt ásni. Temetőcsősz az apja.

Tensur. Most pusztulj lőszört tépni, a madráczba kell!
Dona. A nyavalla a vadráczba!

Tensur. No csak mozogj! Hanem asztán gyorsan járjon a kezéd!

Dona. Hová beszé tensur? Iszen nincs a kezemnek lábo!

Tensur. Szaladj! Igaz a! Szeretnél-e ur lenni, te foszlott?

Dona (messziről.) Hát maga tensur?

*

Tensur. Te kutya! Prókátor vagy?

Dona. Még anná is rosszabb. Meguntam e zéletemet, tensur. Halla?

Tensur. MÉR te, mucsök?

Dona. Azér, mer nem kaptam kukoricza lisztet pogácsánok.

Tensur. Hadd ütlek nyakon, te tökéletlen!

Dona. Öhön! Csak ne köllön!

Tensur. Hiszen az kevesebb, mint ha fölfordulsz.

Dona. A' mmá ja!

*

Tensur. Dona! Dona! Dona!

Dona. Tessék!

Tensur. Ezután, ha az első kiáltásra nem jösz, hát nyakon doblak.

Dona. Nem 'tom hogyan? Mikor nem is látno.

Tensur. Majd megkereslek, te kőzos!

Dona. Még azt is tenné hozzá tensur, ho' hát ezenleg az eeső káttás lesz a második.

Zombor, 1000 800 80 1 Ozujak.

Nem felesleges ebe bolond zidejárásba, mikor április 1-öbe is este hó, constatálnyi hogy jig felolvatta is nem lehet sliczazni, a mi plebora nizve nem nagy baj, mer szegény nem tuggyk mitil, kificzamított zivé lábát, talám azir nem szenteltik megin elig vizet vizkeresztkor. Azir nem itet látam zidin se egy bálba se.

Szuboticzán Szikra Matisa nyerte erkelesi gyizedelmet, is elnyelte azt hogy választási elnek szavazó teremblit itet kikergetett. A mi annyira hatota rá, hogy Karuczán szaladta haza ervendeznyi gyizedelemnek. Most már biztos ablégatys mandatum. »Ko sto Besir kaže«! Van talám már nekie plakát is, magyar is bunyo nyelven »Iljen Szikra Matyó kevet — Zivio nás poszránik Szikra Matisa!« Megirdemel is, mer bálba amit i arenzserozia, tánczolta regelig a fityereforét. — Agó barátom átvett »Szabadkai Elenyért« mit lefoglalták stemliirt, lette lapszerkeszté, mer úgy is meg a semiségi panszokat is nem tervnyszerkhez hanem zújságba szokot beadnyi. Kap is sokszor honorariumot — mint például a Malagurszki igyben — a mi elig neki egisz élytyire. Mos megválasztotak itet is varoski optyinárnak. Csak igen szipen megmaradjon elvei melett is litesitse magasztos ideáját: »oklokraziát«.

De mos már nem bírok tebet irnyi, mer megyek Komsia Sáczóhó aki várja engem sillerkére, s majd elbeszilgetjunk bokál melete agarászatrul is pincsikutya nemesítésiril. Elovásunk tal mudot is a mi már le van fordítva bunyeváczul is csag lesik mikor kel itnyi zsidót. Balava Joskát nem bantjuk mer i volt legelsé bányó takarikpiztár, azal kilemsigvel, hogy nem i adta

betét után kamatot, hanem neki fizettek procentumot. — De hallgass fejem nem fáj szájam.

Szívácrrul írja nekem Mladen barátom kévetkezé kelles dolgát:

»Elmúltak mulatságos napok, de sajnálók is, mer míg bokál emelgetisbul nem voltá elég. Ivás kezben fogadtam egy szrb leginyel hogy 5 forintért megeszi fágyú gyertyát, megis ete, de nem csak fagyú gyertyát, de míg csirke krézlit is; kukurikultá is regelig, míg in megsajnáltam. Ijen soldátok kelenek minekink, kik nemcság megvernek elensiget, henem megis észnek íket, is nem is kel nekik ádni profumtot, drága menázsit. Mégis azt mongya gérég tudós Gládstonye, hogy szláv nip viszi csivilizatio gyertyáját mágá elit eliré! — hogy léheti áz, mikor megesz gyertyát?

Fránceziá is kezdi mágát mozognyi bele gérég kirdisbe; no csak morogja mágát, kápjá mégin veris preusztul mind 1870-ba. De elig lesz politikábúl, mos még irok mágának mit predicáltá mienk pópó. Ázt mongyá megszülette térékországá »máli Jézus« is vite neki három térék basa éléfánton árányát; in ázt nem meghiszem néki, mer terekeknek se nincs elig dukátják is ánglustul felveszik interesre.

Kirunk mágát, mondja meg a kis Jankó borsszem ujságának ne kigyen fiatal fiskáriust ide, mert ákárának ítet megsitnyi.«

Eleadtam, a mi után csókolom zifiaszszonyka kezit is maradok mágának igazi jó barát

Zomboracz Panta
ziakolaszéki tagja, városki optyinár,
bunyevacz tudós stb.

„Csikország boldog ország!”

Ferencz bá. — Hová ügyekösztok, édes kis fiaim?
Fiucskák. — Elmenünt Czitba olszággyűlészi tépvizsgálónet!

Ferencz bá. — Derék! Hát a ki fiucskái vónatok?

1-ső fiucska (búszkén.) — Én vagyok a Misi Fejtő! Voltam Tolozvajt isz.

2-ik fiucska (még búszkábban.) — Én med a Lisztosz Lajezi vagyot. Voltam Budapeszten tetnitusz, de ott hagytam. Voltam atletá, de ott hagytam. Voltam diulniszta, de ott hagytam. Mosztan vagyot tataszteji fodalmazó ész leszet Czitmegye egyesült ellenzéti tepviszelője, bizon!

1-ő fiucska. — Ugy ám!

Ferencz bá. — No segéjjon az isten! (Utának néz.) Boldog Csikország!

Bármily szigorú az új büntető törvény, Szabadkán a legközelebbi választás alkalmával kijátszották azt: ugyanis Rigó uramat a temető esőzt elzáratták s ez alatt a halottakat megszavaztatták.

Börzeviczy W. M. élcei.

— Hogy én mért tértem ki a kormánypárthoz? — *Conversio.* (*Eugentlich schon dazgewösen, macht aber noch immer Effect!*)

— Búsbach korteseit elnevezném Búsbach-huszároknak. (*Wird meunen Mosesdragerern zur Aneueferung äuenen!*)

— A vizek — kivált a belvizek, szerintem nem károsak. Hisz az csak előnyös, ha a föld ár emelkedik. (*Gewalt!*)

— Gambettára ráfogják, hogy zsidó eredetű. Ha szemita is volna — legfőljebb fél-szemita lehetne. (*Cyclopischer Witz!*)

— Eddig pártatlan voltam, ez választóimnak nem tetszett és megint beléptem a szabadelvű pártba. Most már pedig pártúzó vagyok, mert azon párt, melyhez tartozom, meg van ütve. (*Nücht ganz im Geuste der Sprache, aber umso möhr im Geuste der Wahrheit.*)

— Ez aztán cinizmus! Szapáry nyíltan bevallja, hogy osztalékot kap a Rothschild-csoport nyereségéből! Tehát finánczminiszteri »Betheiligung!« (*Freund Kerkápoly üst moralüsch entrüstet!*)

— A mérsékelt ellenzék dühös, hogy Bucsbach és én cserbe hagytuk. Erre nem számítottak. Pedig a jó kereskedő minden számadásra odajegyzi, hogy: *Salve erore et omissione*; azaz: »Nem tekintve az eltévedteket és kihagyottakat.« (*Bedeutend!*)

— Ellenségeim élénken ohajtják visszalépésemet. El nem mulaszthattam megszerezni nekik azt az örömet, hogy tényleg visszaléptem. De csak a kormánypártba. (*Das war ein Aufsützer!*)

— A trónörökös fogadtatásáról beszélünk a nemzeti színház foyerjában. Valaki azt mondja hogy minden czéh külön sorakozzék. »Hát én melyik czéhbe álljak?« kérdi Perotti. »A magas C-be« felelem. (*Ohne Gixer!*)

— Mi most a jelszó Franciaországban? .. »Thun is (Tunis) nicht lassen!« (*Nü?!!*)

— Az a Konstantin nagyherczeg, hogy tengernagyi állását oda hagyták vele, így kiáltott föl: Nihil admirali! (*Nühü-üstisch admüraibel!*)

— Kérdezték, mért csaptam át megint a szabadelvű párt-hoz? Azt válaszoltam elmésen: Mert nem akartam a Burián számára lenni, a ki a két szénacsomag között haboz. (*Wie steh ich da!*)

— A csongrádiak is nevezetes emberek: panaszkodnak Jankovich kir. biztosra, hogy nem eléggé udvarias. Nemcsak bontott, de pontot is kérnek. (*Feun!*)

RÉGISÉG.

— Húsvéti ásatag. —

Kikaparta: dr. Hampel.

Tönődések.

(Seiffensteiner Solomontul.)

Rizsakopf, mikor elhajtatta a bombát, bizemosan azt kívánta: zerspring!

A moszka közhíroz odanilokozta mögát, hojd azokat a híres madjar szépségeket sehöl se nem látja. Ez van nadjon természetes: mert azok a híres madjar szépségek a kohnzol oráságnak mindenött csak a hátokat motogatnak.

A tanöjdi bizotságot mindenki rozlelköségél vádol, mert aztat jovosolt, hojd a tanitóné aszonságok ne menjenek férjhez. Pedig ezen a veszedelmes és terhes fiájelmeztetésre is atyai gandulatok üsztönöztek üket.

Nyilatkozat.*

Tisztelt szerkesztö ur! Ámbár nem tettem róla, de sajnálnom kellett, hogy multikori nyilatkozatom megcsillagozásában

*) A t. képviselő ur kemény próbára teszi egy türelmünket mint lapunk térfoghatóságát. De közöljük, nehogy részrehajlással vádolhasson bennünket. Reméljük utójára. B. J.

további nyilatkozástól, mely bár szükséges volt, de nem is szándékoztam, eltiltani méltóztatott, tekintettel az ügy, melyet Tisza Kálmán ellenem felhozott, fontosságára csak még egyszer, habár utójára, kérem becses engedelmet az igénybevételre, mert az ügy a melyről szólni, korántsem egyébiránti, de közvetlenül rólam bícsületkérdés, politikai oldalú intriga is lévén, szellöztetést ohajt, söt követel, hogy ugyanis Tisza Kálmán beszél ellenem földosztogatás vádjáról egy manifesztum föltán, amelet kiadtam a melben a vád nem foglaltatik, tehát tovölletemben rágalmaszás is fordul elő, daczára annak, hogy az elnökek be volt jelentve. Engedelmet kérek, nem lévén rendben, mert nem is igazság, hogy vádlott, miután én vádoltam, a vádlót, miután vádoltam, vádoljon földosztogatásról, a melre nézve azon körülmény föltán, mivel bár csak százanként látom a holdat és nem ezrével, magam elleni földosztást követtem volna els nem vagyok földosztó bolond, egész Somogy megye ellenkezőleg lévén is meggyöszödve, hogy engem csak önzetlen hazafiság manifesztumbani vezérletre ösztönözött, tehát abban az inkriminált passzusok rozszakaratulag félremagyaráztattak, a mi Tisza Kálmánra igen jellemző fényes árnyékot vet, a mit különben ismerünk; de továbbá a vád, a mi felhozatik, nem foglaltatik abban, mert én Verhovay barátommal közöltem és ő belátás föltán még enyhített a méltó kifakadás eszméjén s így elégtételt kívánok, habár a miniszterelnök ismeretes jellemével csekély kilátásro biztat, ámbár hiába örül a kiadatsnok, a miből nem lehet osztátiok elleni per, ennél fogva én a rágalmaszásbani lázítás vádját visszautasítom.

Lölle, zöldesötörtökön 1881

Szalay Imre
képvisele.

SZERKESZTÖI ÜZENETEK.

Szü. A gyözhzetlen sok magyar csodabogár mellé még németet is! Hova legyünk a térrel? A régi csak sorát várja. — Bmbl. Nem sülték el a merénylő bombák.

— **Mki.** Megrajzoltatjuk. — **Medus.** Hibájok csak az, hogy olyan kevesen vannak. — **K. K.** Épen kapóra jött. Piros tojás lett belöle. — **D. (Bln.)** Sok benne a jó. Csekély változtatásokkal felhasználjuk. — **P. D.** Nem zápult meg a multikori sem s amire M. B. méltó megvetésének nőmös gerjedelme V. D. irányában néminemüképpen lelohadt, ismét bé köti oda a lovát, igenis. Az újabb küldemény ragyogó. De hát e szellemi metsző-kés rég előhajtott barna tokja mikoron kegyeskedend már kölönczös lábtyúját az oszfálthoz hozzátörölni? — **K. L. (Esztym.)** Csak is a személyes megbeszéléshez szeritkozunk. Levelezésbe nem bocsátkozhatunk. — **Monori.** Nagy-Körös városának B. utódaíránt mutatott eljárása lehet törvényes, de nem méltányos. Várjuk az adatokat; addig tartózkodunk minden véleményről. — **Pncrts.** A k5zöltöttét a szerkesztőség mond köszönetet. — **Carignan.** Messze esik a mi érdeklődésünk szemkörétől. — **S. G.** Mind egyig beváltak. Bövebben is eregethetné sziporkázó ötleteit. — **Msci. cmtrgc.** Kár hogy a java közölhetlen. De elttették a »B. J.« magán levéltárába. — **W. J.** Az angol olvasási szabályok a legjobb könyvben is fogyatékosan magyarazzák a kiejtést. E részben csak egy született angol vagy olyan, a ki jól elsajátította a nyelvet, adhat jó utbaigazítást. Ollendorf rendszere e részben is ér annyit; mint bárki másé. Azt különben jól gondolta, hogy ilyes válaszokra sem terünk, sem érkezésünk. — **Moöi.** Némi rövidítéssel. — **M. F.** Igazi gyöngyök. Valamennyi, ékes rajzfolgalatban, részint a lapban, részint a már serkedő jövő évi hum. naptárunkban fog megjelenni. A ránk nézve kedves találkozás még e hó folytán reméljük. — **Bcsrk.** Nem ugy verik Bukovay Absentiust! — **B. A.** Azok nem csak hogy nem csodabogarak, de igen mélyen járó gondolatok, melyek németből vannak fordítva. Innen a nehézkesség. — **Kpsz.** Az első különben s ennek még az a hibája is van, hogy emlékeztet az előbire. Már csak amazt közöljük.

Felelős szerkesztö: CSICSERI BORS.

KORITNICZAI GYÓGYFÜRDŐ

Liptómegeye, Rózsahegyi vasut-állomás.

Évad megnyitása május 15-én.

Ásványvíz-gyógy mód, fenyő-fürdők, juhsavó, hidegvíz-gyógy mód. Elsőrendű gyógyhely gyomor- s májbetegségek, aranyeres bántalmak, sápkór, női betegségek ellen.

Gyönyörű fenyveseinek fogva kitűnő időző hely idegbajokban szenvedők s' üdülő betegek számára.

Pósta és távirtd állomás.

Az elő- és utóévadban május 15-től július 1-ig s augusztus 15-étől szeptember végéig teljes ellátás lakással együtt naponként 2 forintba számítatik. Menet-térít jegyek 33 1/2% árleengedéssel minden nevezetesebb vasúti állomásnál válthatók.

Fürdőorvos: Dr. ORMAI JÓZSEF.

Ásványvíz főraktárak: Édeskuty L. Budapest, Lavotta Besztercebánya, Makoviczky Rózsahegy.

Minden bővebb tudósítással szolgál

A fürdőigazgatóság.

A halál torkából kiragadva.

Egy kis városban Shawforthban Rochdale mellett élt egy ember, kinek az volt foglalatossága, hogy a bányászati kerületekben a tárnákat mélyítette. Erős izmos ember volt, s a legnagyobb erőfeszítéseket is kiállotta, míg végre, mint a legtöbb azon osztályba tartozó ember, a gondviselet is megkísértette, a mennyiben nagyobb erőfeszítést tett, mint amire egy emberi test alkata képes.

Két év előtt ez ember oly betegség áldozata lett, mely egész alkotását tökéletesen megdöntötte. Egész akkoráig testi erejére és kitartására levén utalva saját és családja fenntartása, kiapadva látta fenntartásának forrását, s csekély megtakarított vagyonát, munkájának gyümölcsét, az inség éhes farkasának ajtajától távoltartásában fogyni látta. A betegség egyik

bonyodalma követte a másikat, míg végre emberünk csak egy roncs volt, ugyannyira, hogy alig volt képes a szobán is végigbicogni; oly iszonyú mérvben szenvedett a zihá és köszvényben, hogy a szegény alig volt képes lélegezni.

Miután koldulni büszke volt, s a legvégső inség kényszerítte valamit keresni, hogy magát s családját az éhhaláltól megmentsse, egy pár jó barátja valami könnyű munkát szerzett neki, (melyet most egy kis leány végez). De bármennyire könnyű volt is ezen munka, ezen egykor oly erős ember, a képtelenségtől készvte, a legnagyobb kétségbeesés közt abba volt kénytelen hagyni. A táplálék megszerzésénél még sokkal nehezebb volt neki annak megemésztése, miután emésztési-szert veí meg voltak sértve, s a jelenségek után ítélve, reménytelenül meg voltak roncsolva. Gyomorbántalmak csaknem leírhatatlanok voltak, s az orvosok nem voltak képesek neki enyhülést nyújtani. Ezen szomorú helyzetében jóakaratu barátai egy kis rőpiratot küldtek neki, mely a Shäker kivonat jótulajdonságait az emésztetlenség s hasonló bajoknál magasztalólag emeli ki. Valamint a vízbehaló minden szalmaszál után kapaszkodik, úgy ragadta meg ezen beteg ember ezen gyógyszer magasztalását. Képzeltetheti, hogy ez idő alatt betegünk vázáza fogyott le; a Shäker kivonat használata által visszanyerte egészségét s testi erejét, s kiragadtatott a halál torkából. A köszvény és a zihá, a csaknem teljesen szétrombolt emésztés következményei, csakhamar eloszlottak, hogy soha többé vissza se kerüljenek, s egy pár hónap lefolyása után emberünk képes volt magát ismét üzletének szentelni, s kemény munkát végezni. Sőt mitöbb, ezt naponta folytatta, felüldülése óta több mint tizenkét hónapon át. Mindenki be fogja látni, hogy ez rendkívül csodálatos gyógyulás volt, s hozzá még olyan, mely be is bizonyítható, mivel a póstamester vagy más tekintélyesbb ember Shawforthban a fent elmondottak igazságát be is bizonyítja. Az illető ember neve Briggs Tamás Peel, Terracson Shawforthban, Roch-

dale mellett Angliában. — A fentebbi nem az egyedüli eset, miután ugyanezen kivonat a legcsodálatraméltóbb eredményeket hozta létre, s ha olvasóink bizonyítékokat akarnak, csak nekem írjanak, s én száz másokat fogok nekik küldeni, melyek hasonlóan a Shäker kivonat nagy becsét igazolandják.

Ezen gyógyszerből Nagybritániában a multi 1880-ik évben közel egy millió (1.000.000) palackkal adatott el, csaknem minden hirdetés nélkül; ezen jelentékeny eladás legnagyobb részt oly emberek ajánlatának az eredménye volt, kik ezen gyógyszert sikerrel használták, s a tényeket barátaik s másokkal is hálásau közölték. — Ezen roppant eladás semmiféle más gyógyszerrel sem lett még egy országban sem elérve ily rövid idő alatt, s ebből nem is lehet más eredményt következtetni, mint mi csakugyan tény is, hogy ezen gyógyszer valódi érdemekkel bír.

RAKTÁRAK: Budapest: Török József, gyógyszerész királyutca 7. B.-Csaba: Varságh Béla, Baddés E.

Tulajdonos White A. J. Fügynökség és nagyban eladás Magyarország, Erdély- és Horvátország részére Török József gyógyszerésznél Budapesien király-utca 12.

Hektograph, szabadalmazott sokszorosító készülék,

melylyel egy eredetiről, n. m.: iromány, tervrájz, arckép, hanggyeg, rajz stb.-ről, 15 percz alatt száraz uton egyidejűleg többféle színű tentával egészen egyszerű meglepő módon 80 egész 100 másolatot is sokszorosíthatunk

Fekete sokszorosító-tenta

a javított kitűnő sokszorosító anyag ajánlatik a legmelegebben. Ezen szabadalmazott készülék sárgaréjz jeggyel van ellátva, melyre Kwaissner és Husak J. Lewitus neveik vannak rányomva. Másolatok, mintakul ingyen és bérmentve küldetnek meg, írásbeli megkeresésre azonnal válaszoltatik. Ismétlődők bizományi raktár nyerne. Képviselek kerestetnek.

Levél-, iromány- és áru-jegyzék rendező.

Ezen rendező fából van készíte, szilárd munkája, 1 kilót nyom. Igen kevés helyet foglal el s sokkal gyakorlatibb, mint egy betűrendes levél-szekrény. Ara darabonkint 3 frttól feljebb.

Lewitus József, Bécs, I. Babenbergerstrasse 9.

Raktár: Budapest POSNER KÁROLY LAJOS

magy. kir. udvari papirraktárában

Erzsébettér 7. szám

Varrógépek

184
Wheeler & Wilson Mfg. Co.
New-Yorkból

cs. és kir. udv. szállítóknak csak is

Otto Hermannál

(Ohm C. O. utóda)

Budapest, V., József-tér 5-ik szám.

Különösen ajánlatnak az egyeses tüvel ellátott új horog-(Greifer)-varrógepek háromféle kivitelben, családok és iparosok részére; mint a jelenkornak legjobb varrógepei a párisi világiállításnál a legnagyobb díj »Grand prix« egyikével lettek kítüntetve.

500
szép kifogástalan szivarkák
betűnk óránként konzerválva
még a cs. k. dohány jogai
is használt fém szivarkák

CIGARETTE

TÖLTÖ GÉPEN

Igen csinos kiállítású, három-
féle vastagságban, vékony,
és vastag, különböző mére-
tűben, mindenféle ízlésű
papírba használati utasítással.
Az én szivarka papírja
sónlóan háromféle vastagság-
egyedül a három szaglatos
cízia „Le Houblon“-féle papír-
ezre szopóka nélkül

sima
szopóka nélkül arany-
nyomással 1000 re.
szopókával sima 1 aka-
tula 500 drb.
szopókával és arany-
nyomással 1 doboz
500 drubal

Levélbeli megbízások
tel mellett vagy az összeg
szével. Nagyban árkedvezés

Cawley és Henry, Páris

francia szivarkapapír-
gépeinek raktára.

WLACH ALBE

Bécs, Praterstrasse No.
Ecke der Asperngasse,
Európa.

A nekünk bemutatott
lan megbízható hiteles
iratok folytán ezen re-
intézet a legmelegebben
ható.

Beküldetett
Dr. LEITNER

38 év óta fenálló
rendelési intézetek

Pesten 3 dob-utca 14. sz.
kos, sőt idült betegségek
önfertőzésnek minden
kezményeit, tehetetlen
stricturákat, minden női
ségek, fehérfolyást és
jokat, rüht 2 óra alatt
is, biztosan, alaposan és
gyógyít, anélkül, hogy a
hivatásában akadályozna
na és csak sikerült
után fogad el tisztelettel.
Rendel naponkint d. n. 10
és este 7—10 óráig.

Érdekfeszítő

fényképek
urak számára:

20 darab 1 frt 80 kr.
legfinom. színezve 2
60 krajczár. 40 darab
frt, a legfinom. színezve
6 forint.

Érdekfeszítő kabinet
vagy stereoskop képek

10 darab 3 frt, legfinom
színezve 6 frt.

Grünbaum M. mikroszkóp

Berlin-C.
34. Jerusalem-Strasse
A megküldés vámmé-
33rtónik.